

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/60/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812203950
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3812203950.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudcom JUDr. Róbertom Matulákom, v právnej veci navrhovateľa: CASH COLLECTORS SK, s.r.o., IČO: 44 703 015, so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 49, zastúpený Havel, Holásek & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy č. 49, proti odporcom: 1. I. B., nar. XX.X. XXXX, trvale bytom G., M. O. XXX/XX a 2. I. B., nar. XX.X. XXXX, trvale bytom G., M. O. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom v Bratislave, Fedinova 9, o zaplatenie 5.416,48 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh voči odporkyni I. B. zamieťa.
Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal proti odporcom zaplatenia sumy 5.416,48 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.007,47 eur od 27.10. 2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že odporcovia uzavreli dňa 26.1. 2006 so Slovenskou sporiteľňou, a.s., Zmluvu o splátkovom úvere č. 0372572763 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. (ďalej len „SLSP“), poskytla odporcom úver vo výške 3.319,39 eur. Odporcovia sa zaviazali predmetný úver splácať mesačnými splátkami vo výške 74,16 eur (2.234 Sk), pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.2. 2006 a konečná splatnosť úveru bola určená dňom 20.1. 2011. V zmysle Základných podmienok si zmluvné strany dohodli poplatok za poskytnutie úveru vo výške 66,39 eur (2.000 Sk). Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá na 11,10 % ročne ku dňu uzavretia Zmluvy. Ročná percentuálna miera nákladov bola dohodnutá vo výške 6,34 %. Periodicita splátok i splatnosť úrokov bola dohodnutá v 20. deň kalendárneho mesiaca. Odporcovia dohodnutý úver čerpali, no riadne a včas ho nesplácali. SLSP vyzvala odporcov na uhradenie dlžnej pohľadávky. SLSP vznikla voči odporcom pohľadávka v sume 5.416,48 eur, ktorá pozostávala z istiny úveru po splatnosti v sume 5.007,47 eur a z úrokov z omeškania vo výške 409,01 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10. 2010 v súlade s ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka postúpila SLSP svoju pohľadávku voči odporcom na spoločnosť Havel, Holásek & Partners, s.r.o., na základe ktorej prešla pohľadávka zo SLSP na spoločnosť Havel, Holásek & Partners, s.r.o., s účinnosťou od 26.10. 2010. Spoločnosť Havel, Holásek & Partners, s.r.o., podľa čl. 4.3 písm. i/ Zmluvy o postúpení č. 0919/2010/CE svojím listom zo dňa 27.10. 2010 požiadala SLSP o písomné udelenie povolenia na postúpenie pohľadávok na tretí subjekt. SLSP dňa 5.11. 2010 tento súhlas udelila. SLSP oznámila postúpenie pohľadávky odporcom doporučeným listom zo dňa 12.11. 2010. Spoločnosť Havel, Holásek & Partners, s.r.o. a navrhovateľ uzatvorili dňa 1.12. 2010 Zmluvu o postúpení pohľadávok s účinnosťou od 1.12. 2010. Právny zástupca navrhovateľa oznámil postúpenie pohľadávky odporcom Oznámením zo dňa 3.1. 2011 a 24.1. 2011. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto

oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.

Súd priznal navrhovateľovi ním v konaní uplatnený nárok platobným rozkazom č. k. 12C/60/2012-37 zo dňa 1.6. 2012, ktorý vo vzťahu k odporcovi v 1. rade nadobudol právoplatnosť dňom 7.7. 2012.

Platobný rozkaz pre neznámy pobyt odporkyne v 2. rade nebolo možné odporkyňi doručiť, preto uznesením č. k. 12C/60/2012-124 zo dňa 6.10. 2014 platobný rozkaz vo vzťahu k odporkyňi v 2. rade súd zrušil.

Ešte predtým, uznesením č. k. 12c/60/2012-96 zo dňa 24.10. 2013 rozhodol súd v súlade s ust. § 48 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) o doručovaní súdnych zásielok odporkyňi v 2. rade ich uložením v spise až do právoplatne skončeného konania.

Na ani jedno z nariadených pojednávaní sa odporkyňa v 2. rade a ani vedľajší účastník na jej strane neustanovili, k meritu veci sa nevyjadrili ani písomne. Za splnenia podmienok ust. § 101 ods. 2 O.s.p., pojednával súd vo veci v ich neprítomnosti.

V priebehu konania, písomným podaním zo dňa 1.10. 2012 oznámilo vstup do konania Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom v Bratislave podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník na ochranu a podporu práv odporkyne. Uznesením č. k. 12C/60/2012-125 zo dňa 6.10. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/234/2015-152 zo dňa 18.2. 2016 súd pripustil vstup Spotrebiteľského združenie OSA, so sídlom v Bratislave, do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne.

Súd vykonal dokazovanie v predmetnej veci vypočítaním právneho zástupcu navrhovateľa, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, výpisom navrhovateľa z obchodného registra, Zmluvou o splátkovom úvere č. 0372572763 zo dňa 26.1. 2006, Všeobecnými obchodnými podmienkami SLSP (ďalej len „VOP“), výpisom z bankovej knihy, sadzovníkom poplatkov a náhrad, výpisom z účtu k Zmluve, písomným podaním navrhovateľa zo dňa 10.10. 2012, Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.10. 2010, Oznámením SLSP (č. l. 131), Oznámeniami SLSP adresovanými odporcom o postúpení pohľadávky (č. l. 22 a 23), Oznámeniami spoločnosti Havel, Holásek & Partners, s.r.o. odporcom o postúpení pohľadávky (č. l. 25 až 28) a ďalšími dôkazmi, tvoriacimi obsah spisu, mal súd zistený tento skutkový a právny stav veci:

SLSP, (právny predchodca navrhovateľa) uzavrela s odporcami dňa 26.1. 2006 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0372572763, na základe ktorej SLSP, poskytla odporcom úver vo výške 10.000 Sk. Odporcovia sa zaviazali predmetný úver splácať mesačnými splátkami vo výške 2.234 Sk mesačne pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.2. 2006 a konečná splatnosť úveru bola určená dňom 20.1. 2011. Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá vo výške 11,10 % ročne v deň podpisu Zmluvy. Ročná percentuálna miera nákladov bola dohodnutá vo výške 6,34 %. Periodicita splátok bola dohodnutá k 20. dňu v mesiaci a splatnosť úrokov v posledný deň kalendárneho mesiaca. Priemerná hodnota RPMN v Zmluve dohodnutá nebola. Účastníci si v Zmluve takisto dohodli poplatok za správu úveru vo výške 50 Sk mesačne a poplatok za poskytnutie úveru vo výške 2.000 Sk splatný v deň podpisu Zmluvy. V Zmluve nie je uvedený počet splátok a ani konečná suma, ktorú sú odporcovia povinní z úveru zaplatiť. Súčasťou Zmluvy sú VOP.

Odporcovia dohodnutý úver čerpali, no riadne a včas ho nesplácali, čo je úplne zrejmé nielen z tvrdenia právneho zástupcu navrhovateľa, ale aj z výpisu z úverového účtu. Odporcovia z úveru zaplatili veriteľovi spolu sumu 37.169 Sk, pričom poslednú platbu uhradili z úveru dňa 13.8. 2010.

Z Oznámenia SLSP zo dňa 10.11. 2014 mal súd zistené, že zo strany SLSP nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru vzniknutého zo Zmluvy pred postúpením pohľadávky. Pohľadávka, ktorá vznikla zo Zmluvy a ktorá je predmetom tohto konania bola postúpená SLSP postupníkovi Havel & Holásek s.r.o. dňa 21.10. 2010 ako celá pohľadávka, nie iba splatné splátky s príslušenstvom. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10. 2010 v súlade s ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka postúpila SLSP svoju pohľadávku voči odporcom na spoločnosť Havel & Holásek s.r.o., na základe ktorej prešla pohľadávka zo SLSP na spoločnosť Havel & Holásek s.r.o., s účinnosťou od 26.10. 2010.

SLSP oznámila postúpenie pohľadávky odporcom doporučeným listom zo dňa 12.11. 2010.

Spoločnosť Havel & Holásek s.r.o. a navrhovateľ uzatvorili dňa 1.12. 2010 Zmluvu o postúpení pohľadávok s účinnosťou od 1.12. 2010.

Právny zástupca navrhovateľa oznámil postúpenie pohľadávky odporcom Oznámením zo dňa 3.1. 2011 (odporcovi v 1. rade) a 24.1. 2011 (odporkyňi v 2. rade).

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní pred súdom na podanom návrhu zotrval. Potvrdil, že navrhovateľ nemá k dispozícii žiadne ďalšie písomnosti okrem tých, ktoré už predložil do spisu.

Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka (platného a účinného ku dňu uzavretia Zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy), spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

V zmysle § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

Súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia zákonov, právny vzťah medzi účastníkmi konania založený zmluvou označenou ako "Zmluva o splátkovom úvere", i keď ide o zmluvu uzavretú podľa ustanovení Obchodného zákonníka, považoval za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 OZ. Súd vzhľadom na právnu úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. účinnú v čase uzavretia Zmluvy uvádza, že predmetnú Zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom možno podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia Zmluvy. Zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a je vo vzťahu k OZ lex specialis (uvedený záver podporujú aj odkazy k textu zákona, aj keď nie presne v naznačených

súvislostiach). Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia OZ, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch podľa prvej hlavy ôsmej časti OZ. Rovnako na spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 až 60 OZ je potrebné vzhľadom na ich systematické zaradenie do OZ aplikovať všeobecné ustanovenia o občianskoprávných vzťahoch.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je nedôvodný v celom rozsahu.

Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa - SLSP, a.s. a odporcami vznikol spotrebiteľský vzťah uzavretím Zmluvy. Na predmetný vzťah sa použijú ust. zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ako aj ust. zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keďže išlo o dočasné poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré sa odporca ako spotrebiteľ zaviazal veriteľovi vrátiť. Súd považuje Zmluvu za typovú, vyhotovenú pre širší okruh spotrebiteľov. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol odporcom poskytnutý úver, ktorý sa zaviazali v pravidelných mesačných splátkach splácať.

Súd mal v konaní takisto preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a SLSP, bola dňa 21.10. 2010 uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok, pričom postúpenie pohľadávky zo Zmluvy pôvodný veriteľ, SLSP odporcom oznámil.

V konaní bolo potrebné s poukazom na súčasnú judikatúru predovšetkým posúdiť, či v súlade s vyvíjajúcou sa judikatúrou v obdobných právnych veciach (napríklad aj rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1. 2016) navrhovateľ je v predmetnom konaní aktívne legitimovaným subjektom....

Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Podľa § 92 ods. 7 zákona Č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len "zákon o bankách") účinného v čase postúpenia pohľadávky (teraz ods. 8), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

V súlade s vykonaným dokazovaním a v zmysle citovaných ustanovení zákonov, súd v konaní nemal preukázané, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky uplatnenej v predmetnom konaní, ku ktorému malo dôjsť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 21.10. 2010 medzi právnym predchodcom navrhovateľa a jeho právnym predchodcom, SLSP.

Aby pohľadávka podľa ust. § 92 ods. 7 zákona o bankách mohla byť postúpená z banky na nebankový subjekt, je potrebné, aby bol klient banky s plnením svojho záväzku v omeškaní aspoň 90 dní, a aby banka na splnenie záväzku klienta predtým písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postúpiteľná, a teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, v priamom rozpore so zákonom. Postúpenie pohľadávky je v takomto prípade neplatné, a to nielen medzi stranami Zmluvy o postúpení pohľadávok, ale aj voči odporcom.

Vo všeobecnosti vecnou legitimitáciou treba rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého fyzická či právnická osoba je subjektom práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Pokiaľ ide o dvojstranné právne vzťahy, v ktorých účastníci konania stoja svojimi návrhmi proti sebe, môžeme hovoriť buď o vecnej legitimitácii aktívnej (na strane žalobcu), alebo o vecnej legitimitácii pasívnej (na strane žalovaného). Nedostatok vecnej legitimitácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, alebo o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v skutočnosti toto oprávnenie nemá, alebo nie je nositeľom tvrdenej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

Navrhovateľ svoje nároky voči odporcovi odvodzuje zo Zmluvy, ktorú odporcovia uzavreli so SLSP, teda bankou poskytujúcou úvery na základe bankovej licencie, čo je skutočnosť všeobecne známa. Tieto nároky mal žalobca získať postúpením.

Podľa § 525 ods. 1 OZ, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

Vyššie citované ustanovenie zákona zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Podľa názoru súdu, pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať za takéto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zákona o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona). Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom - postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom - postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 OZ bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka.

Vzhľadom na uvedenú zákonnú výluky, ustanovenie § 92 ods. 8 (predtým ods. 7) zákona o bankách dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých vyššie uvedených podmienok, ktorých splnenie však súd v danom konaní preukázané nemal. Postúpenie pohľadávky v danom prípade tak bolo v priamom rozpore s ustanovením § 525 ods. 1 OZ. Účelom uvedeného ustanovenia je totiž okrem iného aj ochrana dlžníka pred tým, aby jeho dlh v prípadoch uvedených v cit. ustanovení zákona prešiel na inú osobu z pôvodného veriteľa, voči ktorému pôvodne vznikol. Kým teda v iných prípadoch neplatnosti zmluvy o postúpení (napr. kvôli nedostatočnej identifikácii pohľadávky) sa účinky tejto neplatnosti prejavia len medzi postupcom a postupníkom, no voči dlžníkovi je takéto postúpenie podľa § 526 ods. 2 OZ účinné, ak mu ho oznámi postupca, v prípadoch uvedených v § 525 OZ, ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle § 526 OZ, nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Dlžník teda nie je povinný plniť postupníkovi bez toho, aby bol oprávnený domáhať sa preukázania zmluvy o postúpení. Z uvedeného teda vyplýva absolútna neplatnosť postúpenia, pričom postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, je povinný v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku, pričom musí preukázať, že klient si výzvu aj prevzal, a zároveň že klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením, svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.

Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne zakázané, neprípustné), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 OZ, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi.

Navrhovateľ do spisu nepredložil takisto žiaden dôkaz, že by v skutočnosti doručil odporcom právny predchodca navrhovateľa pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa výzvu na zaplatenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., Navyše, SLSP ako postupca postúpila svoju pohľadávku na právneho predchodcu navrhovateľa bez toho, že by ju predtým zosplatnila a teda celkom zrejme postúpila na postupníka i ešte nesplatené splátky úveru.

Pre úplnosť súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že počas trvania úveru bankou, predchodcom navrhovateľa, je banka držiteľ bankového povolenia, a teda vzťahuje sa, tak, ako už bolo vyššie uvedené, na ňu zákon o bankách, ktorý je lex specialis vo vzťahu k OZ. Ako už bolo vyššie uvedené, pre platné postúpenie pohľadávky zo strany banky, ako postupcu, musia byť splnené okrem všeobecných podmienok ust. § 524 OZ aj podmienky uvedené práve v citovanom ust. § 92 ods. 8 (predtým 7) zákona o bankách. Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že predmetom postúpenia z banky na „nebankovku“ môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti a zároveň musí byť splnená aj podmienka, že banka písomne vyzve svojho klienta na úhradu peňažného záväzku s tým, že je v omeškaní nepretržite 90 dní. Pokiaľ by došlo k výkladu, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka, musel by súd dospieť k záveru, že banka môže postúpiť úverové vzťahy bežne uzatvárané na akýkoľvek subjekt, teda aj na nebankovku, čo je v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by to k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa, ktorý vstúpil do zmluvného vzťahu s bankou, ktorej činnosť podlieha dozoru NBS a stal by sa dlžníkom nebanky.

Na základe vyššie uvedeného súd návrh v celom rozsahu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. V konaní si náhradu trov uplatnil len navrhovateľ.

Navrhovateľ bol v konaní vo vzťahu voči odporkyni I. v celom rozsahu neúspešný a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne, prostredníctvom tunajšieho súdu, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí obsahovať označenie účastníkov konania, voči ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu, čoho sa odvolaním domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie možno zdôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p..